Istoria ascunsă a versetului patruzeci - Numărul treizeci și patru

Ezechiel numărul cincisprezece

Jeff Pippenger
2026-10-28

Cinci luni ascunse

Mesajul islamului, așa cum este înfățișat în versetul zece, a fost prezentat de Josiah Litch în 1838, în legătură cu timpul indicat în versetul cincisprezece. La acea vreme, unele elemente ale profeției îi erau ascunse lui Litch. Până la 1 august 1840, Litch publicase o prezentare mai amănunțită, bazată pe ceea ce îi fusese descoperit după 1838 din mesajul celor „cinci luni". În 1838, o parte a mesajului celor „cinci luni" din capitolul nouă al Apocalipsei îi fusese ascunsă lui Litch. Partea ascunsă a profeției celor cinci luni i-a fost desigilată lui Litch înainte de 1840, iar desigilarea a produs manifestarea puterii lui Dumnezeu din 1840 până în 1844.

Cele cinci luni din versetul cinci au fost ascunse până în 2026. Când Elisabeta a ieșit din ascundere după cinci luni, Maria i s-a alăturat. Maria pune în corespondență cele cinci luni de ascundere cu pilda celor zece fecioare, deoarece, spre deosebire de Elisabeta, Maria era o fecioară însărcinată, iar Elisabeta era o femeie însărcinată care trecuse de vârsta la care putea avea copii. Ambele nașteri au fost miraculoase, fiecare în felul ei, dar Maria era fecioară. Toți profeții vorbesc despre sfârșitul lumii, iar fecioarele reprezentate de Maria în zilele de pe urmă sunt cele cinci fecioare înțelepte care alcătuiesc mișcarea filadelfiană a celui de-al treilea înger și al căror număr este de o sută patruzeci și patru de mii. Elisabeta și Maria se întâlnesc în luna a șasea, după cele cinci luni în care Elisabeta stătuse ascunsă. Cele cinci luni din versetul cinci au fost ascunse până în 2026.

Când s-a născut Ioan, Maria s-a întors la Nazaret, iar Zaharia nu mai era mut. Maria a fost cu Elisabeta până când ușa s-a închis la momentul legii duminicale, când profeția vorbește. Zaharia este reperul alfa, care este lipsit de grai, și totodată reperul omega, care vorbește la nașterea fiului său. Zaharia se află la început și la sfârșit, reprezentând atât primul, cât și al treilea înger. Elisabeta este solia celui de-al doilea înger, iar Maria este solia strigătului de la miezul nopții, care i se alătură Elisabetei la sfârșitul celor cinci luni de ascundere.

Familia lui Noe, alcătuită din opt persoane, a stat ascunsă în corabie timp de cinci luni, apoi corabia s-a oprit pe muntele Ararat. Strigătul de la miezul nopții s-a alăturat celui de-al doilea înger la Exeter și a continuat până când ușa s-a închis, la 22 octombrie 1844, împlinindu-se astfel pilda celor zece fecioare. Maria i s-a alăturat Elisabetei la Exeter și a continuat până la nașterea lui Ioan.

Mesajul care i-a fost ascuns lui Litch în 1838 a fost mesajul celor „cinci luni". Ascunderea celor cinci luni este reprezentată de cele opt persoane din corabie; este ascunderea Elisabetei în primele cinci luni de sarcină. Domnul era Cel care Își ținea mâna peste cele cinci luni în 1838, până când Și-a retras mâna de peste cele cinci luni, permițându-i lui Litch să publice data cu zece zile înainte

de împlinirea ei. Când mesajul celor cinci luni este desigilat în zilele din urmă, așa cum este prezentat acum, vă aflați în intervalul celor șase zile ale adunării de tabără de la Exeter, din 12 până în 17 august 1844, care au fost urmate de șaizeci și șase de zile până la ușa închisă din 22 octombrie 1844. Au fost șaptezeci și două de zile, dar, când acestea sunt așezate pe o linie profetică, iar reperele sunt apoi izolate, se poate vedea că semnul asediului reprezentat de adunarea de tabără de la Exeter a constat în șase zile care au fost urmate de șaizeci și șase de zile până la ușa închisă. Din punct de vedere profetic, perioada este reprezentată ca 6 6 6.

Istoria asediului, așa cum este reprezentată de perioada de la Exeter până la 22 octombrie, este reprezentată de Lameh, din a șasea generație a lui Cain. Ușa se închide imediat după ce profeția celor cinci luni este desigilată. Ea se închide progresiv, dar, pentru adventism, această progresie a început la 11 septembrie și se încheie la asediu. Când va veni asediul, veți manifesta fie caracterul lui Lameh din descendența lui Cain, fie pe cel al lui Lameh din descendența lui Set. Numărul acelei istorii pentru Lameh din descendența lui Cain este 6 6 6, iar numărul pentru Lameh din descendența lui Set și biserica triumfătoare este 7 7 7.

Manifestarea celor două caractere reprezentate de cei doi Lameh și de 666 sau 777 începe cu evenimentele care aduc adventismul în atenția publicului, pe măsură ce se ridică întrebarea de ce adventiștii au păstrat tăcerea în privința avertizării referitoare la globurile de foc din Nashville. Controversa tot mai intensă devine o demonstrație vizuală care precedă închiderea ușii odată cu legea duminicală ce va veni în curând, demonstrație prefigurată de animalele care urcau pe rampă în corabie. Avertizarea vizuală tot mai intensă a fost prefigurată și de experiența lui Ilie pe muntele Carmel și de mișcarea millerită din 1844.

Structura profetică a asediului

Structura profetică a unui asediu care se încheie odată cu distrugerea cetății reprezintă o perioadă de timp care începe cu un semn și se încheie cu un semn. Ea reprezintă o perioadă de timp și un moment în timp. Perioada formării chipului este reprezentată în diverse moduri. Fiecare structură profetică de această natură din mărturia inspirată prefigurează perioada de probă a chipului fiarei, care culminează cu semnul fiarei.

> „«Icoana fiarei» reprezintă acea formă a protestantismului apostaziat care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. «Semnul fiarei» rămâne încă de definit.” Tragedia veacurilor, 445.

Perioada de timp reprezintă formarea icoanei în cinstea fiarei și a icoanei fiarei; semnul fiarei este impus atunci când icoana aflată în curs de formare ajunge în punctul în care poate face să ia ființă, prin cuvântul său, o lege duminicală. Semnul autorității Romei a fost prefigurat de Nebucadnețar la distrugerea Ierusalimului. Fie că este vorba despre Babilon, fie despre Roma, structura asediului îl scoate în evidență pe împăratul de la miazănoapte din zilele de pe urmă. Asediul lui Orhan din 1333 până în 1337 și cei patru ani de la 27 iulie 1449 până la asediul Constantinopolului din 1453 nu numai că prefigurează perioada de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844, dar aceste asedii evidențiază și rolul islamului, identificat cu fiii vântului de răsărit din profeția biblică. Tema împăratului de la miazănoapte (Babilonul sau Roma) și a vântului de răsărit este cea a „zvonurilor

venite de la răsărit și de la miazănoapte” din Daniel 11:45.

> Dar niște vești venite de la răsărit și de la miazănoapte îl vor tulbura; de aceea va porni cu mare mânie, ca să prăpădească și să nimicească cu desăvârșire pe mulți. Daniel 11:44.

Cei patru ani de la 27 iulie 1449 până la asediul Constantinopolului din 1453 indică nu numai o perioadă de patru ani, ci, dacă se ia în considerare și moartea lui Ioan Paleologul în 1448, reprezintă și o perioadă de cinci ani.

Structura este reprezentată în ambele distrugeri ale Ierusalimului și în potopul lui Noe. Ea se regăsește în primul Paște din Egipt, când se cerea ca îngerul nimicitor să vadă semnul sângelui pe ușa care i-a condus pe faraon și pe oștirea sa în mare, până când au fost dezlănțuite vânturile de răsărit, iar apele au închis ușa de intrare în țara făgăduită. Structura se regăsește în istoria alfa a bisericii din Pergam, de la anul 313 până la prima lege duminicală din 321, și în istoria omega a Pergamului, de la decretul lui Iustinian din 533 până la legea duminicală din 538. În cazul Pergamului, semnul este fie un edict, fie un decret, dar ambele marchează începutul unei perioade care culminează cu o lege duminicală.

Structura asediului și a distrugerii Ierusalimului din cartea lui Ezechiel a cuprins perioada dintre anii 587 î.Hr. și 586 î.Hr.: doi ani potrivit calculului inclusiv și 1,5 ani potrivit calculului exclusiv. O altă structură profetică de asediu este, de asemenea, reprezentată de cei doi ani ai campaniei de la Panium, care a inclus bătălia de la Panium din anul 200 î.Hr. și asediul Sidonului din anul 198 î.Hr. Moartea soției lui Ezechiel corespunde morții lui Lameh, morții lui Ioan Paleologul și bătăliei de la Panium.